

Megérkeztünk....

2010-07-01

Szerencsésen megérkeztünk.

Fájdalmas búcsút vettünk mamától és tatától, majd elindultunkAz utazás nem volt zökkenőmentes. Kezdődött az egész Bukarestben, ahol az országot, mint román állampolgár szerettem volna elhagyni, de nem volt beleegyezés apától, hogy csak anyáival utazhatok. Ilyesmit a tavaly nem kértek, és megis visszajöttünk. Mutattuk az amerikai útlevelet, s akkor szó nélkül átengedtek. Majd Amsterdam-ban beleköttek az amerikai útlevelebe, hogy jobb legyen, ugyanis a 4-5 hónaposan készült fotóm és köztem nem találtak semmi hasonlóságot. Végülis, az alapján engedtek át, hogy előbbi években is ugyanazzal az útlevelel léptem át a határt. Igazuk van, mert tényleg nem hasonlítok egyáltalán a képen levő egyénre. Egyrészt, mert akkor kopasz voltam, másrészt pedig nagyon-nagyon rossz a kép. Meg kell érdeklődnünk, hogy csinálnak-e másikat, mielőtt ez 2012-ben lejárna.

A repülőben nem pörögtem, de nem is aludtam csak kb. egy órát leszállás előtt. Főként a Nagy Ho-ho-ho Horgász szórakoztatott.

Detroit-ban landoltunk, megkaptuk a babakocsit úgy, hogy az egyik kerék lógott :(, majd a határőrök kipakolták a csomagunkat mialatt én hatalmas hisztit vágtam le :(

Apa már aggódott értünk, mert az utolsók közt jöttünk ki egy óra késéssel. Minden jó, ha a vége jó...és.... JÓ volt újra látni apát és itthon lenni. Az óraeltolódás ilyenkor, amikor jövünk haza nem szokott megzavarni, csak akkor, amikor mamáékhoz megyünk. Most sem volt semmi gond. Könnyen visszaszoktam. Nemcsak az alvási rutinra, hanem a tejre is....Mamáéknál miután végigkóstoltam mindenféle tejet, megállapítottam, hogy "Nagyon zössz!", és lemondtam róla teljesen. Így történt, hogy két és fél hónapig nem ittam tejet. Itthon pedig nem tudok annyit inni, amennyit szeretnék. Két bögre elfogyasztása után követelem a harmadikat...de nem kapok, pedig be szeretném pótolni a lemaradást :)